

4. Prišiel medzi nás ako dieťa

1. V *Lystre* sedával istý muž s chorými nohami. Bol od narodenia chromý a nikdy nechodil. Počúval Pavla hovoriť a on sa naňho zahľad. A keď videl, že má vieru a môže byť uzdravený, povedal veľkým hlasom: "Postav sa rovno na nohy!" A on vyskočil a chodil. Keď zástupy videli, čo Pavol urobil, po lykaonsky kričali: "Zostúpili k nám bohovia v ľudskej podobe." Barnabáša nazvali Jupiterom a Pavla Merkúrom, lebo on viedol reč (Sk 14, 8-12).

2. Epizóda z evanjelizačnej cesty Pavla a Barnabáša nám ponúka malé okienko do antického gréckeho sveta. V realite grécko-rímskeho sveta ľudia vnímali možnosť príchodu bohov v ľudskej podobe. Prichádzajú k nim ako dospelí ľudia – nik nevie ako a prečo vzali na seba podobu ľudí, ktorých oni vidia.

3. Kresťanstvo slávi na Vianoce príchod Boha na tento svet, ktorý si nielen prepožičal podobu nejakého dospelého človeka, aby takto nejaký čas komunikoval s ľuďmi a potom opäť zmizol, ale naša viera oslavuje príchod Boha ako skutočné – hoci mimoriadne – narodenie človeka, ktorý neprijal telo len ako nejaký oblek, ale podrobil sa životu človeka v ľudskom tele, ako človek sa narodil a ako človek aj zomrel.

4. Keď Cirkev medituje tajomstvo Kristovho príchodu¹, je hlboko presvedčená, že na Kristovo narodenie sa aplikujú slová druhého Žalmu: *Ty si môj syn, ja som ťa dnes splodil*. Tento verš bol pôvodne súčasťou rituálu korunovácie izraelského kráľa. Kto sa stal kráľom Izraela, hoci bol človekom stával sa „synom Božím“, vyjadrovalo to vieru, že Boh si ho v ten deň osobitne adoptoval. Prví kresťania však v tomto verši nevideli len dávne rituály, ale vnímali, že tieto slová sa osobitne uskutočnili na Ježišovi, ktorý ako človek sa nestáva, ale zostáva Božím synom. Tajomstvo Vianoc nám pomáhajú meditovať aj slová proroka Izaiáša, ktorý v čase nebezpečenstva a ohrozenia kráľovstva Izraela upriamuje nádej na *chlapčeka, ktorý sa im narodil, na syna, ktorý im bol daný a na ktorého pleciach bude vlada (Iz 9,5)*.

Ľud, čo kráča vo tmách, uzrie veľké svetlo, nad tými, čo bývajú v krajine tieňa smrti, zažiar svetlo. Rozmnožil si plesanie, zväčšil si radosť; budú sa tešiť pred tebou, ako sa tešia pri žatve, tak, ako plesajú, keď si delia korist. Veď jeho ťažké jarmo a prút jeho pleca a palicu jeho pohoniča lámeš ako v dňoch Madiánu. Lebo každá hrmotná obuv a každý šat zmáčaný v krvi bude spálený, bude ohňu pokrmom. Lebo chlapček sa nám narodil, daný nám je syn, na jeho pleci bude kniežatstvo a bude nazvaný: zázračný Radca, mocný Boh, večný Otec, Knieža pokoja. Jeho vlada bude veľká a pokoj bude bez konca na Dávidovom tróne a nad jeho kráľovstvom, aby ho upevnil a posilnil právom a spravodlivosťou odteraz až naveky. Horlivosť Pána zástupov to urobí.

5. A opäť, prví kresťania všetky nádeje vkladajú do chlapčeka, ktorý sa narodil v Betleheme, v chudobe, na slame. V Ježišovom narodení vidia definitívne naplnenie prísľubov a proroctva, lebo on sa stal *zázračným Radcom, mocným Bohom, večným Otcem, Kniežatom pokoja*. Evanjelisti sa nehanbili, ba práve naopak, s veľkou silou a presvedčením nám zapísali Ježišove narodenie ako naplnenie týchto proroctiev v chudobnom a bezvýznamnom dieťati narodenom v maštali. Žiadny z kráľov Izraela nenaplnil očakávania proroctva, ale na Ježišovi sa spĺňa všetko. On dáva ľuďom radu, on je mocný Boh vo svojej slabosti. Kto vidí jeho, vidí večného Otca, on je knieža pokoja, lebo všade, kde sa s plným úžitkom slávi Eucharistia, vznikajú ostrovy pokoja a lásky. Toto dieťa zažalo ľuďom svetlo dobroty a dáva im silu, aby sa vzopreli tyranstvu moci. V každej generácii si buduje svoje kráľovstvo v srdciach ľudí.

¹ Nasledujúce riadky sú inšpirované [homíliou Benedikta XVI.](#) 25. decembra 2010.

6. On prináša pokoj, hoci *palica pohoniča* ešte nebola definitívne zlomená a *hrmotná obuv (vojakov)* a *krvou zmáčané šaty* sú na svete popri nás. To však nemôže prekaziť radosť z príchodu Boha, radosť z Božej blízkosti, z toho, že on je *Emanuel, Boh s nami*. Vianoce nás zároveň pozývajú, aby sme prosili Boha o naplnenie týchto jeho prisľúbení, **aby zlomil palicu pohoniča, aby skončili pochody vojakov, aby sa skončil čas zakrvavených šiat.**

6. Lukáš vo svojom evanjeliu bez akejkoľvek emócie alebo pátosu ohlasuje toto veľké naplnenie proroctva: *Kým tam boli, nadišiel jej čas pôrodu. I porodila svojho prvorodeného syna, zavinula ho do plienok a uložila do jasiel, lebo pre nich nebolo miesta v hostinci.* Prvorodený to neznamena prvý z mnohých detí, ale je to osobitný titul, ktorý je nezávislý od toho, či po ňom prídu ďalšie deti. Podobne aj Izrael je nazvaný prvorodeným synom (*Es 4,22*), čím sa vyjadruje jeho vyvolenie, jeho jedinečná dôstojnosť v Božích očiach, osobitná láska, ktorú má Boh k nemu. Lukáš a prvé kresťanské komunity vedeli, že v Ježišovi tento výraz má osobitnú hodnotu a novú hĺbku. Potvrďuje to aj list Hebrejom, kde sa píše: *Ved' kedy komu z anjelov povedal: "Ty si môj syn, ja som ťa dnes splodil" a opäť: "Ja budem jeho otcom a on bude mojím synom"? A znova, keď uvádza prvorodeného na svet, hovorí: "Nech sa mu klaňajú všetci Boží anjeli."*

7. Písmo ho označuje aj ako *prvorodeného medzi mnohými bratmi* (*Rim 8,29*). On svojím životom a svojou smrťou vytvára nový vzťah so všetkými, ktorí v neho uveria. Skrze neho, ktorý dal svoj život za svojich bratov, vzniká nové bratstvo, nie ako bratstvo Kaina a Ábela, alebo Romula a Rema. V tomto bratstve sa stávame Božou rodinou, ktorá vzniká od chvíle, keď Mária zavinula do plienok svojho prvorodeného syna.

8. Ponorení do tajomstva príchodu Mesiáša, s radosťou ďakujeme za jeho príchod. Prosme, aby sa naplnili Božie proroctvá, ktoré sa vzťahujú na neho a s odvahou šírite jeho kráľovstvo. Upriamme nádej na neho, hoci je to malé dieťa, ba čo viac, práve preto, že sa stal malým dieťaťom, tým viac si zasluhuje našu vďaku, lebo nám neprišiel len tak čosi povedať a urobiť nejaký ten zázrak, ale prišiel nám ukázať, ako môžeme žiť Boží život v ľudskom tele.

1. Som ochotný vložiť svoju nádej do dieťaťa, ktoré leží v jasliach a neskôr bude položené do hrobu?
2. Obdivuhodný radca, knieža Pokoja: O čom sa chcem s ním poradiť? Kde potrebujem jeho dar pokoja?
3. Ježiš chce byť prvorodeným *medzi mnohými bratmi*, ba mohli by sme povedať, že aj **pre mnohých** bratov. Je môj apoštolát preniknutý radosťou z Vianoc a túžbou, aby všetci spoznali svojho **prvorodeného** brata?